

เส้นทางปั่นจักรยาน...

เส้นทางปั่นจักรยานเริ่มต้นที่วัดพระแก้วดอนเต้าสุชาดาราม ศิลปกรรมภายในวัดแห่งนี้มีความหลากหลาย โดยมีการผสมผสานศิลปะล้านนา ศิลปะพม่า และศิลปะตะวันตกเข้าไว้ด้วยกันอย่างน่าสนใจ

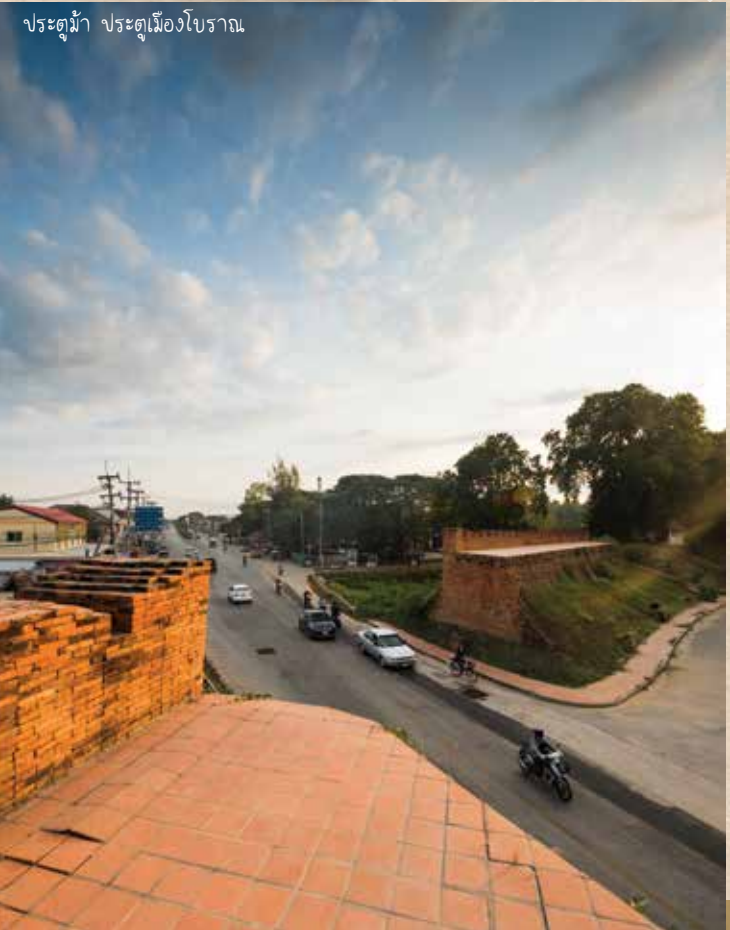
ความโดดเด่นอยู่ที่มณฑป ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อใช้แทนวิหาร เป็นอาคารเรือนยอดซ้อนชั้น ภาษาพม่าเรียกว่า “เปี้ยะดัต” เมื่อเข้าไปด้านใน ลองแหงนมองเพดานที่แพรวพราวไปด้วยงานปูนปั้นประดับกระจกปิดทอง จะเห็นเทวดาเด็ก

กระต่าย สิงโต ม้า มงกุฏ และอักษรตัว T คล้ายตราสัญลักษณ์แบบตะวันตก สันนิษฐานว่าอาจเป็นตราบริษัทสัมปทานไม้ของอังกฤษ แต่ที่น่าสนใจคือภาษาพม่าที่กำกับอยู่ แปลได้ว่า “ฝีมือช่างมณฑลพะเยา”

ประตูม้า ประตูเมืองโบราณ

ประตูด้านข้างวัดพระแก้วดอนเต้าสุชาดาราม

มาถึงวัดพระแก้วดอนเต้าฯ แล้ว ไม่ควรพลาดที่จะเดินไปชม **วัดสุชาดาราม** ด้วย วิหารของวัดสะท้อนสถาปัตยกรรมล้านนาสกุลช่างเชียงแสน มีปราสาทเพ็ญวางอยู่กลางสันหลังคา อันมีความหมายเกี่ยวกับเขาพระสุเมรุ หน้าวิหารจะเห็นหน้าแหวน หรือหน้าบันไม้แกะสลักลวดลายพลิ้วไหวมีชีวิตชีวายิ่งนัก

ประตูด้านข้างวัดเป็นทางเข้าออกที่ไม่พลุกพล่าน บริเวณนี้มีกลุ่มอาชีพของผู้สูงอายุบ้านช่างแต้ม แวะชมเครื่องดีมและขนมเล็ก ๆ น้อย ๆ รวมทั้งชมงานสาน งานถักน่ารัก ๆ ฝีมือสมาชิกกลุ่ม ชาวบ้านที่นี่ใจดีมาก

เส้นทางจักรยาน

เมือง
ต้องห้าม...พลาด

ปั่นรถถีบ
ฟอเมืองรถม้า

ลำปางเป็นเมืองที่มีประวัติความเป็นมาไม่น้อยกว่า ๑,๓๐๐ ปี ร่องรอยอารยธรรมโบราณยังสืกลงในแผ่นดิน แม้ผ่านร้อนหนาวแห่งยุคสมัย ผู้คนก็ยังสืบทอดกันมาอย่างเข้มข้น ลำปางจึงเป็น “เมืองที่ไม่หมุนตามกาลเวลา” และก็ไม่มีใครจะไปไหนได้ไกลกว่า การละเลียดชมเมืองอย่างช้า ๆ ด้วยจักรยาน พาหนะที่จะพาคุณไปตกหลุมรักเมืองนี้ด้วยกัน

อุดหนุนสินค้าชาวช่างแต้มกันแล้วก็คว่าจักรยานปั่นมาตามถนนที่อ้อมมา
ด้านหน้าวัด ผ่านร่มเงาของไม้ใหญ่ครีมน้ำตาลมองเห็นแม่น้ำวังอยู่เบื้องล่าง เลี้ยว
ซ้ายเข้าถนนป่าไม้ ถนนเส้นเล็ก ๆ ของ**ชุมชนท่ามะโอ**และ**ชุมชนท่านางลอย**
แวะจอดรถหน้า**บ้านป่าอ้อย**ดูการเพาะถั่วงอก ป้าอ้อยเป็นคนเก่าแก่ที่เพาะ
ถั่วงอกขายมานานกว่า ๓๐ ปีแล้ว จะว่าไป การเพาะถั่วงอกก็เป็นอาชีพดั้งเดิม
ของชุมชนที่อยู่ริมแม่น้ำวัง โดยการนำน้ำและทรายจากแม่น้ำวังมาใช้ในการ
เพาะถั่วงอก แต่ปัจจุบันพัฒนามาใช้วิธีเพาะในถังซีเมนต์แทน

ถั่วงอกที่ใช้เพาะถั่วงอกนั้น มีทั้งชนิดเปลือกดำและเปลือกเขียว ชนิด
เปลือกเขียวให้ถั่วงอกที่กรอบอร่อย
กว่า แต่ชนิดเปลือกดำมีข้อดีอยู่ที่ความ
ทนทาน ไม่ค่อยเน่า อย่างไรก็ตาม
ถั่วงอกต้องได้น้ำตรงเวลาวันละถึง ๕
ครั้ง ป้าอ้อยใช้เวลา ๗ คืน ๘ วัน จึงจะ
นำออกขายก็โลกรับละ ๑๒ บาท

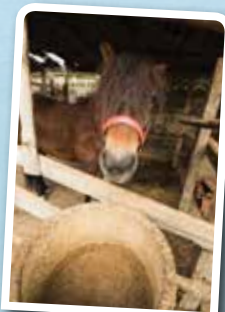

บ้านป่าอ้อย

คอกม้าโกตี

จากบ้านป่าอ้อย ถนนป่าไม้จะพานักปั่นผ่าน**คอกม้าของโกตี**ที่เลี้ยงม้าด้วย
ใจรักมากกว่า ๓๐ ปี จากม้าขับสัตว์ โกตีขายไปจนเหลือ ๔ ตัว ม้าทั้งหมดเป็น
พันธุ์ผสมระหว่างควอเตอร์เพนต์กับม้าพื้นเมือง โก
ตีต่อรถม้าใช้เอง จึงมีความพิเศษไม่เหมือนใคร ทั้งนี้
โกตีอาจไม่ได้อยู่ที่คอกม้าทุกวัน เนื่องจากต้องเอา
รถม้าออกไปวิ่งรับนักท่องเที่ยว หรือออกไปพบปะ
เพื่อนฝูงตามประสาคนสนุกสนาน ชาวจักรยานผ่าน
ไปหากต้องการเข้าชมคอกม้าและเรียนรู้การเลี้ยง
ม้ากับโกตี ก็อาจลองไปตกกระทิงที่บ้านโกตีดูก่อน
ก็ได้ (บ้านโกตีอยู่เยื้องกับร้านส้มตำ)

นั่งรถม้าชมบ้านเสาโท

จากคอกม้าโกตี เลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนราษฎร์พัฒนา เส้นนี้ผ่านบ้านไม้สวย ๆ
หลายหลัง เพราะเป็นย่านคหบดีที่ร่ำรวยจากการทำไม้ ผ่านวัดท่ามะโอ
วัดพม่าอีกวัดหนึ่งของเมืองลำปาง จาก
นั้นข้ามถนนเพื่อแวะชม**บ้านเสาโท** ซึ่ง
ถูกสร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๓๘ โดยพ่อเลี้ยง
หม่องจันโอง ผู้มั่งคั่งจากการทำไม้ ได้สร้าง
เรือนพื้นดินล้านนา สดุดช่างลำปาง ที่มี
เสาไม้สักถึง ๑๑๖ ต้น แบบประเพณีบ้าน
ได้รับอิทธิพลจากสถาปัตยกรรมแบบพม่า
ในขณะที่หลังคาและโครงสร้างโดยทั่วไป
เป็นแบบล้านนา นอกจากนี้ ยังมีต้นสารภี
อายุมากกว่าตัวบ้านเป็นจุดเด่น

ภายในบ้านเสาโท

ดูข้าวสาขาลาย

บ้านเสาโท

เครื่องใช้โบราณ

ย่านนี้ยังมีอาคารของบริษัททำไม้ของ
ชาวอังกฤษ ๒ บริษัทให้ชม คือ บริษัท
แอล.ที. เลียวโนเวนส์ ซึ่งถูกทิ้งร้างอย่าง
น่าเสียดาย และบริษัทบริติชบอร์เนียว ที่

ชุมประตูโขง วัดประตูป่อง

ใช้เป็นสำนักงานป่าไม้เขต จนมาถึง**วัดประตูป่อง**
ความงามน่าชมอยู่ที่หน้าแหบ หรือหน้าบัน เป็น
ลายสลักไม้ปิดทองประดับกระจก มีโค้งโค้งไม้ลาย
ไส้หมูที่เป็นเอกลักษณ์ของลำปางและพะเยา ด้าน
บนเป็นลวดลายมงคลแบบจีน ด้านล่างเป็นรูปปูน
ปั้นราหูยุดนาค หลังคาลักษณะล้านนา มีปราสาท
เพ็ญวางอยู่ตรงกลาง หางหงส์ปูนปั้นรูปพญานาค
หน้าแหบปีกนกและแผงแลคอสองมีการนำเอา
ลายอวันจื้อจินของจีนมาผสมผสาน

วิหารวัดประตูป่อง

สะพานรัชฎาภิเศก

ชาวจักรยานชมบ้านไม้สวย ๆ จนเพลินอย่าลืมแวะ**ตลาดรัชฎาฯ** หรือที่คนพื้นถิ่นเรียกว่าตลาดหัวขัว เพราะอยู่เชิง**สะพานรัชฎาภิเศก** ซึ่งสะพานแห่งนี้คือ

จุดเด่นอย่างหนึ่งของเมืองลำปาง เป็นจุดถ่ายภาพยอดนิยมก็ว่าได้ หลังจากข้ามสะพานนี้แล้ว นักปั่นเลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนตลาดเก่า นี่คือ**กาดกองต้า**ที่ลือชื่อนั่นเอง

ย่านกาดกองต้า หรือในอดีตเรียกกันว่าย่านตลาดจีน คือย่านการค้าแห่งแรกของเมืองลำปาง ในยุคที่แม่น้ำวังยังเป็นเส้นทางเดียวในการสัญจรสู่โลกภายนอก และกิจการทำไม้ก็กำลังรุ่งเรืองเฟื่องฟู เห็นได้จากอาคารบ้านเรือนที่โอ่อ่าสวยงามด้วยสถาปัตยกรรมนำดินตาตุ่มใจ เรียงรายอยู่สองฟากถนน โดยมี**กลุ่มตุงและโคมศรีล้านนา**อยู่ในบริเวณ**หอศิลป์ลำปาง**ของมูลนิธินิยม ปัทมะเสวี

ย่านกาดกองต้า

หอศิลป์ลำปาง

นอกจากจะขายตุงและโคมแล้ว ที่นี่ยังรับสอนทำตุงและโคมทุกประเภท ซึ่ง

จะทำให้เรารู้ว่า นอกจากความงามชวนมองแล้ว โคมเหล่านี้ยังซ่อนนัยเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาไว้อย่างแยบยล

๐๗

ร้านกาแฟย่านกาดกองต้า

ย่านกาดกองต้ามีร้านกาแฟ ๆ หลายร้าน พักดื่มกาแฟจนชื่นใจก่อนจะหันหลังกลับเข้าสู่วงรอบจักรยานของเรา เส้นทางกลับนี้ขี่กลับไปข้ามสะพานรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี หรือเรียกสั้น ๆ ว่าสะพานวัดเกศาฯ จากนั้นเลี้ยวขวาเข้าถนนเจริญประเทศ ถนนขนาดสองเลนจะพาไปถึงเชิงสะพานรัชฎาภิเศก นักจักรยานหักเลี้ยวขวาลงเนินลัดได้สะพานไปยังถนนเลียบริมแม่น้ำวัง ปั่นสบาย ๆ ชมวิวแม่น้ำและบ้านเรือนสองฝั่ง เส้นทางนี้ร่มรื่นดีทีเดียว อาจแวะ**สมาคมรถม้าลำปาง**เพื่อชมรถม้าประเภทต่าง ๆ ด้วยก็ได้

เมื่อถึงสะพานสุชาดาราม เลี้ยวซ้ายขึ้นเนินสูง ตรงไปจนเห็นวัดนางเหลียว จึงเลี้ยวขวาเพื่อกลับไปยังวัดพระแก้วดอนเต้าสุชาดาราม ใครหมดแรงจะนั่งเล่นให้อาหารปลา หรือกินขนมฝีมือชาวบ้านช่างแต้มอีกรอบก็ไม่ว่ากัน